

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1105/2015
22.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.С., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С., адвоката З.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К. број 61/14 од 02.09.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж1 75/15 од 11.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К. број 61/14 од 02.09.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж1 75/15 од 11.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К. број 61/14 од 02.09.2014. године окривљени В.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде што а ако то не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара заменити за један дан казне затвора.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени В.С. да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 58.500,00 динара као и на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 75/15 од 11.03.2015. године, у ставу првом одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужилаштва у Нишу и окривљеног В.С. па је потврђена пресуда Основног суда у Нишу К. број 61/14 од 02.09.2014. године, док је у ставу другом усвојена жалба пуномоћника оштећеног

адвоката М.В. па је пресуда Основног суда у Нишу К. број 61/14 од 02.09.2014. године укинута у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и предмет враћен на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.С. адвокат З.В., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП а из образложења произилази да је захтев поднет и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и да предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С. је неоснован.

Бранилац окривљеног В.С. у захтеву наводи да суд није означио све елементе који чине обележја кривичног дела из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени В.С. оглашен кривим, јер изрека првостепене пресуде нема чињенични опис наводне повреде оштећеног, обзиром да је нагњечење грудног коша оштећеног преширока формулација. У захтеву се даље наводи да радње које је окривљени критичном приликом предузимао представљају нужну одбрану окривљеног да би спречио да оштећени повреди циглом његову супругу, тако да у конкретној ситуацији нема елемената кривичног дела за које је оглашен кривим, па је на напред наведени начин побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП. Надаље, бранилац у свом захтеву наводи да је након доношења побијаних пресуда за исти догађај у погледу истих повреда према истом оштећеном вођен и правноснажно окончан прекршајни поступак према окривљеној С.С. – супрузи окривљеног а по ставу браниоца не може се водити поступак за друго дело које произилази из истих чињеница на основу којих је се већ водио и правноснажно окончан прекршајни поступак према другом лицу, чиме се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда неосновани су наводи захтева браниоца окривљеног В.С. којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, обзиром да се у радњама окривљеног В.С., ближе описаним у изреци првостепене пресуде стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, а назначење да је оштећени критичном приликом задобио лаку телесну повреду у виду нагњечења грудног коша, представља довољно прецизну формулацију последице

радњи окривљеног. Што се тиче навода захтева којима се указује да је окривљени В.С. критичном приликом поступао у нужној одбрани, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева није упуштао јер налази да је постојање нужне одбране чињенично питање, које је предмет утврђивања у току кривичног поступка и као такво не спада у законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП због којих би окривљеном било дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, обзиром да је прекршајни поступак поводом истог догађаја против истог оштећеног вођен против супруге окривљеног В.С., тако да се ни у ком случају не може говорити о пресуђеној ствари.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.